

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIAM

MILANG

AASTAST 1925

VEEBRUAR 2014

PERSOON

IK 6-7

TIIU KREEGIPUU

PERSOON

IK 12-13

SIIM KURVITS

IK 10-11

EKVAATOR

IK 14-15

RAKETT 69

Y-generatsiooni valukohad

Viimases Miilangu suure venna ehk Tartu Tudengi numbris kajastati eksperimenti „Nädal ilma internetita“. Päevade kaupa kirjeldas reporter oma sessiaegset nädalat. Artikkel oli meeleolukas ning ärgitas kaasamõtlemise ja -tundma. Internetivaba nädala jooksul kohtus ta korduvalt oma sõpradega silmast silma ja luges läbi F. Dostojevski „Idioodi“.

Olen viimasel ajal järjest enam tundnud teatavat sõltuvust sotsiaalmeediast. Suudan end väga napilt 24 tunniks sundida interneti- ja telefonivabaks. Mul on tunne justkui jääksin ma millestki väga ilma. Viivi Luik kõneleb teoses „Ma olen raamat“ arvutist ning sellest, kuidas ta tunneb, et arvutil on võime inimest vangistada. Ma ei ütle, et Facebook oleks iseenesest kurjast või et „e-sporti“ armastavad noored aega raiskavad. Ka ei poolda ma arvutivastast dogmaatilisust, vaid vastupidi: hindan inimesi, kes oskavad tehnikat kasutada kui tööriista.

Ent ometigi tõstatan enese ja ka teie jaoks küsimuse, kas me ajanappus ei jää teinekord mitte liiga kaua Facebookis veedetud aja taha. Või ehk võttis viimane blogi sissekanne või Tumblri *update* tegelikult kogu õppimiseks mõeldud õhtu ära? Kajastame käesolevas Miilangus HTG võrgupidu ning arutame selle üle, milline võiks olla Treffneri nägu sotsiaalvõrgustikus: milline koduleht ja mida jagada meie Facebooki grupis. Nendin, et need teemad on meie igapäevaste toimetamiste juures väga olulised ning just seetõttu võiks rohkem mõelda sellele, mismoodi mõjutab virtuaalsus meie reaalsel elu. Usun, et kui me ühel hetkel avastame, et kõik on segamini - reaalsus ja virtuaalsus, on aeg teha paus ning lugeda läbi üks hea raamat.

Soovin, et me oskaksime hinnata virtuaalse maailma mõju ja olemust, ei unustaks sealjuures läheneva kevade nautimist looduses ning et UPT ei jääks vingete Youtube'i videote tõttu hooletusse.

Peatoimetaja
Eliisa Ülevain

Humanitaariks olemine: talumatu kergus

ELIISA ÜLEVAIN

Sel aastal oli humanitaarsest elust kõnelema palutud Treffneri vilistlane ja teatri NO99 dramaturg Laur Kaunissaare. Laur rääkis kaasaegse teatri tõlgendamisvõimalustest ja tõi näiteid tänapäeva kunstist. Konverentsil said sõna ka humanitaarvaldkonnas tehtud uurimis- ja praktiliste tööde autorid, millele vahele saime kuulda muusikalisi etteasteid. Sellele järgnes humanitaarpraktikate ülevaade. Esinesid 12.e klassi õpilased praktika kokkuvõttega Hiiumaa ehk Paradiisisaare elust ja 12.d klassi õpilased kõnelesid tegemistest Prangli saarel. Konverentsi lõpetasid 12.d klassi poisid looga „Haanja miis“. Humanitaarpraktika ja -konverents on põhilised humanitaarsuuna väljundid. Humanitaarid, julgustan teid panustama oma praktikatesse ning tundma rõõmu järgmise aasta jaanuarikuu viimasest neljapäevast.

“30. jaanuar, neljapäev. Ilm on ilus, päike paistab ja Sa jääd igatsema seda taevast, mis paistab aula akendest - mitte ilmaski pole teist temasugust - on üks ja ainus!” kirjutas Laura mulle märkmikusse, kui algas meie viimane humanitaaride konverents.

Läbilööv humanitaar: HTG reaalsuunast teatrisse.

JUHENDAJA
Age Salo

PEATOIMETAJA
Eliisa Ülevain

VEEBIMILANG
Jürgen Laks

TOIMETUS

Eliisa Ülevain, Maria Roberta Org, Aksel Part, Laura Porovart, Kadri Org, Oto Tuul, Reelika Jõgi, Kaarel Kree, Anu Korela, Johanna Adojaan, Tiina Tubli, Hanna-Lotta Otsavel, Kristel Zimmer, Katariina Kriipsalu, Kaisa-Liina Näär, Liisi Voll, Eleri Anni, Karmel Kristin Einberg, Kai Karin Sikk

KÜLJENDUS
Jürgen Laks

FOTOD
Mari-Liis Kullamaa,
Kaarel Kree

Treffneri kooli orkestri ajalugu ja tänapäev

KAISA-LIINA NÄÄR

Kooli orkestri ajalugu on olnud üsna kirju. Kõige uuema Treffoonia andmetel tegutses lisaks laulukoorile 19. sajandi lõpus koolis lühemat aega orkester, mida juhatas esmalt Hermann Lange ja hiljem Johannes Voldemar Veski. 1890. aastate lõpul see lagunes ning pillid müüdi Eesti Üliõpilaste Seltsile. 20. sajandi algusaastatel asutati kooli keelpilliorkester, kus mängisid muusikaringi liikmed. Orkester saatis treffneriste riigikaitseõppuste paraadil ning esines kooli aastapäevapidustustel. Sõja ajal orkester kaotati. Aastast

Äsja tähistati meie koolis 130. juubelit ning pidustustelt ei puudunud ka pillimuusika. Vaatamata orkestrite professionaalsusele tekkis miilanguliste küsimus, et miks meie koolil oma orkestrit pole. Mis on aga selle taga, et koolil orkester puudub ja milline on Treffneri kooli orkestriajalugu?

1944 kuni 1970. aastate alguseni tegutses koolis aktiivselt puhkpilliorkester ning esimestel sõjajärgsetel aastatel loodi ka džässorkester. Samal ajal tegutses ka mitu ansambli, näiteks Yellow Bumerang ja Black Lingukivi, kus lisaks 1. Keskkooli vanemate klasside õpilastele mängisid ka üksikud õpilased teistest Tartu koolidest. Vaatamata püüdlustele orkestrit taaselustada pole sellest ajast peale pole koolis aktiivselt orkester tegutsenud.

MIKS SIIS IKKA ORKESTRIT POLE JA KAS SEDA ON ÜLDSE VAJA?
Põhjuseid, miks orkestrit pole juba 25 aastat kindlasti

olnud, oskas kõige paremini välja tuua huvijuht Uve Saar, kes nimetas kaks põhilist probleemi. Esiteks on kolm aastat liiga lühike aeg, et pillimäng selgeks saada ja teiseks pole kool leidnud seni inimest, kes võtaks orkestri vedamise enda peale. Samas arvas härra Saar, et kui need probleemid oleksid lahendatud, oleks kooli orkester teretulnud nähtus. Ka muusikaõpetaja ja segakoor Anima juhataja Ülle Keenberg arvas, et kooli orkester mitte lihtsalt ei võiks olla, vaid peaks kindlasti olema.

Vilistlane Karel Vähi on aga arvamusel, et orkester ei ole midagi sellist, mis tavakooli juures loomulik oleks. Ta

mõnab, et nii Karlova kui Tamme gümnaasiumide juures see on, aga ka, et seal pakutakse eraldi pilliõpet ning orkester on seal üks väljund õpilasele. Tema meelest vajaks orkester väga fanaatilisest eestvedamisest, suurt organiseerimist ja head juhust. Probleemiks võib potentsiaalselt saada pillimängijate erinev kogemuslik tase. Samas oleks see tema arvates väga tervitatav, kui orkester tehakse projektipõhiselt ehk siis konkreetseks esinamiseks õpitakse midagi ära ja sellega suudetakse üllatada.

OLUKORD TÄNA

Nagu infolehest võis lugeda, siis teisipäeval, 4. veebruaril oodati kell 10.45 auditooriumisse kõiki treffneriste, kes oskavad mängida mingit pilli. Kohal käis koos dirigendiga kaksteist huvitatut ning ka pillide mitmekülgsus oli märkimisväärne: kitarr, tšellot, viiulit, vioolat, klaverit, saksofoni, klarnetit ja ka väikekannelt valdavaid õpilasi leidub Treffneri koolist. Arutati Treffneri kooli orkestri loomise plaane koos tõenäolise tulevase dirigendi Margus Kasemaaga, kes on hetkel Puhkpilliorkester Tartu ja Kivilinna Puhkpillistuudio juhataja ning kellel on kogemusi pillimängija, dirigendi kui ka laulupeo üldjuhi ametis. Samuti on tema omanduses üks Eesti suurimaid noodikogusid. Loodetavasti läheb kõik hästi ja kevadeks saab loomisel olevat orkestrit juba kooliüritustel kuulata.

Kooli uhkus: Treffneri koolile kulaks orkester ära.

E-sport taaskord ausees

REELIKA JÕGI
JA
LIISIVOLL

Reede õhtul, 10. jaanuaril kell kaheksa koolimaja sisenedes olid meie ootused ja kujutlused reaalsusest sootuks erinevad. Uskusime, et maja kihab juba uksest kiigates arvutimänguritest, kujutlesime sadu meieealisi antisotsiaalseid nohikuid arvutite kohal nohisemas. Olime aga üsna üllatunud, kui nägime mehi peaaegu igas vanuses, kaalus ja musklistuuruses, näha oli isegi paari tüdrukut. Seal me siis olime: kaks arvutivõhikut HTG LAN-il.

Õhus oli peale highaisu tunda mingisugust pühaliku rituaalset ühtehingamist, justkui oleksime sattunud omamoodi templisse, kus kohalolijate vahel valitseb mõistmine ja harmoonia. Kahjuks aga meie sellest võõraste vahel tekkinud maagiast osa ei saanud, sest meil polnud ees arvutit, millega virtuaalmaailmas trolle tappe sidemeid luua. Trollitapu asemel veetsime hoopis aega vaadeldes sadat inimest, kes olid otsustanud reede õhtul Mõku asemel kooli võrgupeole tulla. Mõistsime, et ettekujutus tüüpilisest mängurist kui sõpradeta nohikust on iganenud, tegelikkuses koguvad arvutimängud jõudsalt populaarsust, eriti

meeste seas. Lõuna-Koreas peetakse e-sporti rahvusspordiks. Leidub ka inimesi, kes sellega raha teenivad. Võimalik, et tulevikus on arvutisport sama austatud kui male, peab ju tõdema, et see nõuab samuti strateegiat ja keskendumisvõimet.

VALITUD SELTSKOND TAGAS KORDALÄINUD ÜRITUSE Korraldamisvaeva olid võtnud enda peale 10.b õpilased eesotsas Jüri Jõulu, Kristjan Laht ja Kaisa-Maria Kubpart. Rebased võivad uhked olla, sest üritus oli edukas. Sellist tüüpi ürituste populaarsus ei näita kahanemismärke, mistõttu võib eeldada, et ka tulevikus on huvilistel võimalik Treffneri LAN-pidudest osa võtta. Tänavu jäeti paraku mõned härmakad ukse taha.

Põhjuseks toodi soov kaitseta kooli vara, eelkõige uut klaverit. Peol domineerisid Treffneri õpilased ja vilistlased, aga kohal oli ka 15 võõrast. Silver Miina Härma Gümnaasiumist tõi kohale tulemise põhjuseks selle, et Treffneri LAN on etem kui Härma oma – paremini

organiseeritud ja suuremal pinnal. Ent olles suurejoonelise mõtlemisega, tekkis meil küsimus, miks ei oleks võinud LAN-i võimlas korraldada. Tuli välja, et selline idee oli ka korraldajatel tekkinud, aga juhtkond polnud sellega nõus – LAN rikuks pörandat rohkem kui sport.

Muskliis Zuema liikmed lõhuvad iganenud stereotüübi arvutinohikust.

LÜHIINTERVJUDEST VÕETUD TSITAADID:

„Olen valmis kirjutama LOL-ist luuletusi!“ – Aana-Liisa Kaste 11.a

Kas arvutimängud on arendavad?

„Kindlasti, sest sa pead mõtlema, kuidas vastast tappa.“ – Getter 11.a

„Kaitse ja rünne peavad olema tasakaalus nagu Yin ja Yang.“ – Getter

„Minul jäi silo tegemata, ei olnud aega.“ – Daniel Kütt

Kas oled võidu peal väljas?

„Kaotus pole lahendus.“ – Getter

„Mul on 2,25 l juissit, 6 kaneelisaia – neid müüdi paarikaupa, kartulivahvleid ja kummikomme.“ – Silver Härmast

Mida arvate tüdrukutest LAN-il?

„Väga huvitav...“ – Silver Härmast

„Rohkem higi ja vähem pisaraid.“ – Aaro 10.b

„Tulin siia, et lõbutseda (5289955)“ – Aaro

„Hakkasin arvutimänge mängima, et naisi saada.“ – Aaro

Kui Treffner reaalkatel külas käis

JOHANNA VIK
REAALI POISI PEATOIMETAJA

Alustuseks näidati külalistele meie kooli väikese maja au ja hiilgust – Mustikat ehk nn. *blackbox*'i, kus leiavad aset erinevad loomingulised toimingud. Seal söödi väikest kehakinnitust ka. Köht jälle täidetud, mindi koo-

liekskursioonile, nähti ära tähtsamad klassid ja kohad meie koolis (ka ajalooõpetajate suur uhkus – Reaalkooli ajatelg). Peale seda anti treffneristidele võimalus külastada reaali tunde, Treffneri õpilasmavalitsus kohtus Reaalkooli Esinduskoguga ning Miilangu toimetuse kohtus Reaali Poisi toimetusega.

TIHE PLAAN

Päeva jätkuks said Treffneri õpilased külastada füüsikaõpetaja Mart Kuurme tundi „Füüsika ja Aafrika“, mis olevat olnud väga huvitav ja kuulmist väärt. Sellist tundi pole vist enamik reaalkadki saanud, seega on meil põhjust treffneriste

Pesin parajasti kolmanda korruse tualetis käsi, kui see juhtus. Nimelt nägin kooliõuel ringi kõndimas mingisuguste imelike siniste mütsidega inimesi. Ma ei saanud alguses üldse aru, mis juhtunud oli. Miks hoopis teise kooli õpilased meie armsa Reaalkooli õuel ringi käivad? Läks paar minutit ja siis tuli meelde – meile tulid külla kalli konkurendi HTG esindajad.

kadestada. Järgnevalt avanes meil tõeline võimalus tutvuda lähemalt külla tulnud õpilastega. Nimelt käidi fotojahil vanalinnas. Grupid, kes tegid koostööd, olid moodustatud kuuest reaalkast ja kuuest treffneristist, kes käisid mööda vanalinna ringi, täites erinevad ülesandeid ja neid jäädvustades. Veetnud ühe tunni Tallinna kesklinnas ringi trallitades, pöördusid õpilased tagasi Reaali, kus vaadati üheskoos gruppide tehtud pilte fotojahil, tehti läbi väike viktoiri ning söödi ja joodi.

KIIRE LÕPP

Sellega saigi see väike külaskäik läbi. Kindlasti ei oleks see toimunud nii sujuvalt ja lõbusalt ilma Tallinna Reaalkooli huvijuhi Piret Otsata, kes oli peamine Reaalkooli-poolne organisaator. Soovime tänada ka Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilasi, kes tulid ja muutsid meie tüüpilise reede jälle natuke tore-damaks ning tõid midagi huvitavat ka meie tavaliselt üksluisesse koolipäeva.

Ghanas lapsi õpetamas: fanaatiline füüsik Mart Kuurme oli särav ja rõõmsameelne.

Tiiu Kreegipuu: sinna-tänna-Treffnerisse

LIINA-MARI ROOLAHT
JA
KATARIINA KRIIPSAU

Läbinud nüüdseks ka ise paar ajalookursust, tekkis huvi õpetaja vastu, kes meile tarkusi jagab. Tiiu Kreegipuu, rahuliku ning malbe loomuga, nõustus meiega raamatukogus aega veetma ning vastama mõnele küsimusele. Kuidas tõi elutee Viljandi lähistelt pärit noore naise Mauruse kooli õpetama?

KURSS TARTULE

Peale kooli lõpetamist Viljandis tundus Tiiu Kreegipuule loogilise jätkuna minna õppima Tartu Ülikooli. Teadmata veel, mis osakonda, oli otsus siiski kindel. Lõpuks andis sõbranna õhutusel paberid sisse lisaks ajaloole (filosoofiateaduskond) ka majandusosakonda. Üheks variandiks oli ka psühholoogia, kuid tiheda konkurentsi tõttu tuli õige pea sellest mõttest loobuda. Olles ajalooeksamik kõvasti õppinud, ei tundunud õiglane lasta tehtud töö raisku minna ja seetõttu jäi ajalugu kaalukausil peale. Nii algasidki õpingud Tartu Ülikoolis.

TEADUSTÖÖD ÜLIKOOLIS

Saanud kätte bakalaureuse, asus Kreegipuu magistrikraadi tegema, ent ei piirunud sellega ning otsustas kirjutada ka doktoritöö. Viimase tegi ta läbi ajakirjandusosakonnas, uurides vanade artiklite kaudu Eesti ajakirjandust Nõukogude ajal. Teema uurimine nõudis ligi poolteist aastat aktiivset tegutsemist, pärast mida võis ka varasemaid andmeid kasutades kirjatöö kokku kōita. Õpetaja Kreegipuu sõnul on Eesti kohta hea infot koguda, sest kõik allikad on kohapeal olemas. Kuna tegeletud sai peamiselt Eesti lähisajalooga, kas-

vas koos teadmistega ka huvi selle perioodi vastu. Kreegipuu tõdeb, et mida rohkem uurida, seda rohkem küsimusi tekib. Seega võib öelda, et ajalugu ei saagi selgeks õppida.

ÜLIÕPILASELU

Ülikooli ajal kujunes tähtsaks Eesti Naisüliõpilaste Selts. Ühendus, mille peamiseks eesmärgiks omal ajal

oli naiste hariduse eest seismine, kuid nüüd on sihid muidugi juba uued. Liikmed saavad aga siiaaani igapäevaselt kokku ning toona tutvunud mõttekaaslased ei lase sõprussuhetel jaheneda. Selliseid kokkusaamisi naudib Kreegipuu tõeliselt. Lisaks on üliõpilasselts andnud palju praktilisi kogemusi, mida saab ka õpetajatöös kasutada. Nende hulka kuu-

luvad näiteks suurte ürituste korraldamine ja koosolekute pidamine.

ESIMENE ÕPETAJAKOGEMUS

Kohe pärast õpinguid saabus ootamatu tööpakkumine Tamme Gümnaasiumist, kus vajati ajalooõpetajat. Nii kiire asjade kulgu oli üllatav ja natuke segadusttekitav. Aga miks mitte proovida? Kreegipuu nõusolek olemas, oligi üks nimi Tamme õpetajate nimistus juures. Algajana oli loomulik, et tundideks ettevalmistamine nõudis rohkem aega kui nüüd ning samamoodi oli harjumatu õpetajatöö suur koormus. Kreegipuu meenu-

tab endistelt pedagoogidelt saadud õpetusi: „Heal õpetajal on lisaks tööle ka mingi muu tegevus, hobi. Muidu ei jaksa.“. Selles osas on talle abiks 2-aastane poeg, kes ei luba emmel õhtuti kodus koolitööga tegeleda. Kui laps juba magab, siis saab paar tundi töötada, ent muul ajal on tähelepanu perel. Sellega on ületöötamisoht kõrvaldatud ja aeg planeeritud.

EDASI-TAGASI JA PÄRALE

Pärast aastast õpetamist Tamme Gümnaasiumis kutsuti Tiiu Kreegipuu Noarootsi kooli ajalootunde andma. Koht oli väike ja armas, kuid üle kolme aasta ta sinna pidama ei jäänud. „Tartu on kuidagi hingelähedane,“ tunnistab õpetaja linna tagasi pöördudes. Selles mängis rolli ka õpetaja Ristikivi, kellelt tuli vihje, et ka Treffneril oleks vaba koht ühele ajalooõpe-

tajale. Unistus töötada Treffneris oli tõeks saamas. Seda võimalust käest ei lastud. Nii liituski ta 2008. aastal Hugo Treffneri Gümnaasiumi tööka mesilaspesaga. Algul hinges küll pisi-ke hirm ja aukartus, kuid eks oli ikka uhke tunne ka. Töötamist vaid gümnaasistidega, mitte enam põhikoolialis-

tega, peab õpetaja suurimaks muutuseks oma töös. Varem olid vahetunnid lärmakad ning koolimaja koridorid lõhnasid kapsasupi järele. Siin on teistmoodi.

PLAAN B

Kuid kui Tiiu Kreegipuust poleks saanud ajaloo huvilist ja õpetajat, millega ta siis tegeleks? Ilmselt väikeettevõtlusega, et saaks teha oma kätega enda asja, arvab õpetaja. „Seda mõtet polegi ma päris maha matnud. Võib-olla kunagi tulevikus.“ Õnneks on praegune amet meelepärane ja miks ei peakski, kui ümber on nii mõnus keskkond, nagu on seda Treffneris.

Lõpetuseks lasime Kreegipuul loov olla, uurides, millise ajaloolise isikuga veedaks ta ühe päeva, kui oleks võimalus. Selgus, et hoopis rohkem pakuks huvi nähtamatult kellegi päeva jälgida, ilma et teine midagi teaks tema kohalolekust. Seniks aga, kui ajamasin on leiutamata, pole tarvis muretseda, et õpetaja ajalukku rändama kaoks. Kiiret pole, või nagu Kreegipuu ise ütles: „Ma ei karda, et elu minust möödub lähed.“

Nooruslik pedagoog: laps ei lase emmel ületöötada.

HTG interaktiivses maailmas

KARMELE KRISTIN
EINBERG

Tehnilise poole pealt vastutab koolilehe valmimise eest eelkõige meie huvijuht Heivo Kikkatalo. Sisulise poolega tegelevad põhiliselt õppealajuhataja Aime Punga, huvijuht Uve Saar, kooli sekretär Ketlin Taidre ja direktor Ott Ojaveer. Veebilehte (läbi mingisuguste mulle keeruliste tehniliste toimingute) on võimalik ise reguleerida erinevatel inimestel, kellele selleks volitust on. Seega valmib kooli koduleht erinevate inimeste koostööl.

KORREKTNE VEEBILEHT
Tallinna Haridusameti poolt on kehtestatud asutuste veebilehetele nõuded, millele meie kooli koduleht kenasti vastab. Nõutud on, et kodulehel oleks kooli kontaktandmed, kodukord, õppekavainfo, hindamissüsteem ja üldinfo koolielu kohta. Vaatamata sisulise poole korrektsusele on siiski siin-seal kuulda õpilaste rahulolematust kooli koduleheküljest.

MIS ON SIIS VALESTI?
Küsisin mõnelt kaasõpilaselt, millega nemad kodulehekülje juures rahul ei ole. Põhilised aspektid, mis välja toodi olid taimetoidu menüü ja vabainete kava puudumine. Lisaks sellele ei olda rahul kooli kodulehe-

Küllap oleme kõik mingil määral tegusad reaalse maailma kõrval ka interaktiivses maailmas ja oleme kursis sealse eluga. Ka seal eksisteerib meie armas kool. Uurisime millisel kujul võib Treffneri kooli internetist leida ning kes selle hooldamise ja uuendamise eest vastutab.

külje kujundusega. „Kooli koduleht näeb nii tühi, kidur ja närtsinud välja,“ väitis Aaro Abolkaln (10.b).

MEIE ENDI TEHA
Artikli kirjutamisega seoses konsulteerisin asjatundjatega ja uurisin huvijuhilt, miks ei ole kooli koduleheküljel taimetoidu menüüd. Paar päeva hiljem sain Uve Saarelt e-maili, kus muu informatsiooni hulgas oli kirjas, et peagi saadetakse talle koos poiste- ja tava-toidu menüüdega ka taimetoidu menüü. Seega sai üks probleem kohe lahendatud – juba varsti saab kooli koduleheküljelt ka taimetoidu menüüd vaadata. Ometi rõhutati, et igasuguste uueduste ideed on kodulehekülje osas vägagi oodatud – kui etteheiteid (-panekuid) on, siis kõik infojuhi kabineti ukse taha rivvi! Kallid kaasõpilased, taaskord tõdemine, et kõik seisab meie endi osavõtlikkuse taga.

UUS KOOLI KODUT?

Kõik ehk ei tea veel, et tegelikult on meile lubatud suisa uut kooli kodulehte. Ometi lubati seda juba mõni aeg tagasi. Millal oodatud lehekülj lõpuks valmib? Tegelikult on kooli lehekülje muutmine üsna keeruline protsess. Nii keeruline, et vaatamata infojuhi püüdlitele selgitustele, jäid minu jaoks asjad ikkagi segaseks, aga nii palju võib öelda, et juba üksi graafilise poole pealt on muutmine keeruline, rääkimata kogu info ülekandmisest. Huvijuht Heivo Kikkatalo ise loodab uue kooli koduleheküljega valmis saada järgmiseks kooliaastaks. Ehk on seegi mõtlemise koht meile, õpilastele, kel ehk UPT teema veel valitud ei ole. Ehk võiks mõni tänavune arvutihuviline kümnendik tõtata kabinetti 140 ning Heivo Kikkataloga koos uuele lehele öla alla panna. Meie suursugune kool väärrib suursugust etiketti ka veebimaailmas.

KUI EI OLE FACEBOOKIS, SIIS EI OLE OLEMAS

Informatsiooni ürituste ja sündmuste kohta on võimalik leida HTG Facebooki leheküljelt ja Hugo Treffneri Gümnaasiumi Facebooki grupist. Kui Facebooki leheküljel, mis loodi 130. juubeli puhul, on informatsiooni osas pigem tagaplaanil, siis väga aktiivselt on kõiksugused sündmused ja üritused kajastatud grupis. Kui Sa veel grupiliige ei ole, siis kindlasti tasub liituda ning kui Sa pole sattunud õpetaja Aare Ristikivi halvba nimekirja, siis kahtlemata võtab ta Su gruppi vastu. Võtkem siis teadmiseks: aktiivsele treffneristile soovitame liituda kooli Facebooki grupiga ja uurida aeg-ajalt kooli kodulehelt uudiste foorumit, kus on kõik tulevased sündmused, olümpiaadid ja võistlused üleval. Mina kutsun Sind üles olema osavõtlikum ja tegema rohkem ettepanekuid!

Lõputu UPT

MARIA-ROBERTA ORG

Aprillikuu Miilang

Et mitte korrata kaasmiiilangulise Laura sõnu, siis soovitan teil lugeda möödunud aasta aprillikuu Miilangut, kuhu kirjutas Laura lausa kaks väga toreid ja informatiivset lugu UPTst ja erinevatest tööetappidest ja -nippidest.

TASA SÕUAD, KAUGELE JÕUAD?
See vanasõna on küll tore ja vahva ja eks ta käib ka UPT kohta. Kuid ei tohi unustada, et liiga tasa sõudes ei pruugi tähtjaks kohale jõuda. Õpetaja Tiit Kreegipuu sõnul on abiturientide ajanappuse põhiprobleemiks oma töökoostamise vähene planeeri-

Olles käesoleva õppeaastaga jõudnud juba neljandasse perioodi, oleks paslik taaskord rääkida uurimis- ja praktilisest tööst. Kümendike jaoks on see eesootav etapp, üheteistkümnendikel on see käes ja abiturientidel peaks suurepärase uurimused ja praktilised tööd juba valmis olema. Kooli peal on aga kuulda, kuidas paljud kaheteistkümnendikud on suurtes raskustes ja hakavad jääma tõsisesse ajahätta.

mine. Muud koolitööd ja vaba aja tegevused segavad ning nii see UPT tagaplaanile jääb. Õpetaja Kreegipuu teab rääkida, et paljude plaaniks oligi koostada töö 12. klassis, aga paraku ei arvestatud lõpuklassi muude kohustuste ja töödega. Seetõttu ongi jäänud paljud ajanappuse tõttu ideedekriisi ja töö ei kuku välja enam nii nagu esialgselt planeeritud. Lisaks õpilaste endi ajapuudusele ei ole aega nende juhendajatel, sest ka neil tuleb aina rohkem uusi töökohustusi. Ilmselt seepärast on ka paljud lõpetatud tööd puudulikud nii mõnestki kohast. Tiit Kreegipuu mainis veel, et eesootavad kaitsmised on muutumas tõeliseks maratoniks. Nimel on aprilli- ja juunikuus vaja kaitsa tervelt roo

tööd. 17. jaanuaril esitati kaitsmiseks 28 tööd. See on meeletu koormus õpetajatele ja ega ta ka õpilastele mugav pole.

VALMINUD TÖID AVASTAMA
Valminud töid on võimalik lehitseda kooliraamatukogus ja enne sinna tormamist võib otsida infot internetis asuvas andmebaasist Riksweb. Riksweb täieneb järk-järgult, täpselt nii nagu raamatukogu juhataja Ave Rikas uurimistööid sinna sisse kannab. Andmebaasis on võimalik sirvida uurimistööid märksõnade alusel. Küll aga pole seal võimalust lugeda neid, selleks peab siiski sammud seadma raamatukokku. Ave Rikas polnud kindel, millal ilmuvad treffneristide uurimis- ja praktilised

tööd internetiavarustesse, aga tulemata ei jää see võimalus kindlasti. Senikaua on võimalik sirvida töid raamatukogus ja vajadusel isegi koju kaasa võtta.

ÄRA LÜKKA TÄNASEID KOHUSTUSI HOMSE VARNA
Paneksin kõigile kaastreffneristidele südamele, et gümnaasiumi lõpetamiseks peab olema uurimis- või praktiline töö sooritatud vähemalt hindele "rahuldav". Olgem usinamad, planeerigem aega targemalt ja hakakem tööga pihta, et mitte jätta seda järgmisesse kevadesse lohisema. Uskuge, palju raskem on teha tööd kiirustades ja kogu aeg kalendrit jälgides ning muretsedes kas töö valmib ikka tähtjaks.

Õ n n e k s
sain ka mina
mõned nipid õpetaja Kreegipuult:

1. Valida teema, mis on südamelähedane ja mida on endalgi huvitav teha
2. Pühenduda ka Moodle keskkonnas olevale teoreetilisele osale, sest paljud töö lõpetanud on väitnud, et see kõik tuli lõppkokkuvõttes suureks kasuks
3. Suhtuda töösse motiveeritult ja hea tunde-ga

Ekvaator on ületatud – pool keskkoolist läbitud

ANDREA UIBO

31. jaanuaril, ühel täiesti tavalisel reedesel päeval kooli tulles, said kümnendad ja kaheteistkümnendad klassid ning mitmed õpetajadki suure üllatuse osaliseks. Koolimaja oli kaunistatud, mängis lõunamine muusika ja 11. klasside õpilased olid riides justkui oleks tulnud rannapeole. Sellega tähistati poole keskkooliaja möödumist.

Mõte taoline üritus korraldada tuli 11.e klassi klassijuhatajal Aare Ristikivil. Ühel klassi koosviibimisel arutati, et pool aega keskkoolis hakkab märkamatuult mööda saama ning et seda võiks ju kuidagi tähistada. Pool-> ekvaator-> soe-> lõunamaa-> rand. Sellise mõttekäigu järgi tuli plaan, milline võiks üritus välja näha. Seega võttiski 11.e klass enda südameasjaks see päev koolis korda saata.

Kuna planeerimisega läks kaua aega, sai otsustatud, et üritus toimub 31. jaanuar. Kuigi kõige täpsem päev oleks tegelikult olnud 24. jaanuar.

-IO KRAADI VÄLJAS NING RANNAPIDU KOOLIMAJAS?

Planeerimisel osutas kõige keerulisemaks ilma küsimus. Tuli nentida tõsiasja, et väljas olid siiski miinuskraadid ja teadaolevalt on ka meil koolis üsna jahe. Kleidid, seelikud, lühikesed püksid ja plätud ei ole just ilmale kõige vastavam riietus. Lõpuks otsustati, et stiilipäev toimub ikka, sest vastavad riided saab selga panna ka nii, et soe oleks. Päevale tagasi vaadates tuldi stiilile vastava riietusega toime väga hästi. Trotsides jahe dat koolimaja oli enamik riides väga silmatorkavalt ning stiilselt.

MIS SIIS IKKAGI TOIMUS?

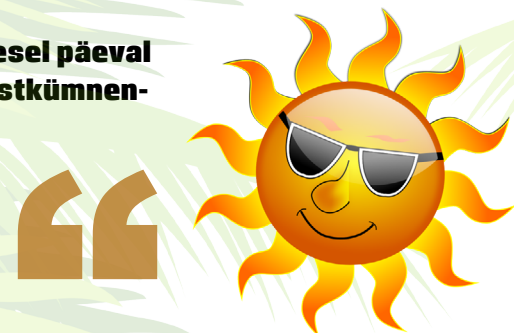
Esimese suure vahetunni ajal korraldati 11. klasside klassijuhatajatele võistlus hularõnga keerutamises. Näha näiteks õpetaja

Aare Ristikivi ja Toomas Jürgensteini hulatamas oli üks tõeliselt lõbus vaatepilt. Lõpuks võitis võistluse 11.a klassi abiklassijuhataja õpetaja Liisa Tepp. Seejärel oli kõikidel üheteistkümnendikel võimalus limbotada ning selle eest saadud talongiga lunastada baarist jook. Kooliraadiost võis kuulda mitmeidki suviseid hitte. Vahetunni lõpus ootas aulas

kaetud laud, koos lõunamaitse puuviljadega. Terve päeva vältel oli auditooriumis üleval fotonurk, kus fotograafiks oli 11. a klassi õpilane Joonas Sisask. Koos sõpradega oli võimalus jäädvustada eriti meeleolukaid ja suviseid pilte.

rindikud viimaks kooliellu kaasatud!

„Näha näiteks õpetaja Aare Ristikivi ja Toomas Jürgensteini hulatamas oli üks tõeliselt lõbus vaatepilt.“

LIPUDRAAMA

Ekvaatori päevale lisas oma-moodi vürtsi 11.e klassi lipu vargus. Nimelt olid kõikide üheteistkümnendike lipud üles seatud aatriumisse, kust ootamatult E klassi lipp kadunud oli. Kogu loo muutis põnevaks Twitterisse tehtud konto, mille nimeks oli Liputajad11e. Selle kaudu jagati juhtnööre, kuidas lipp kätte saada. Tundus nagu oleks sattunud justkui õudusfilmi, kuna Twitteri konto pilt oli juba äärmiselt hirmuäratav. 11.e klass järgis kõiki juhtnööre, kuid mida endiselt ei ole, on nende klassi

lipp. Kes küll võis olla selle salakavala plaani taga ning kus on lipp täna? 11.e klass sooviks väga oma lippu tagasi saada! Liputajad11e twiite saate vaadata siit: <https://twitter.com/liputajad>

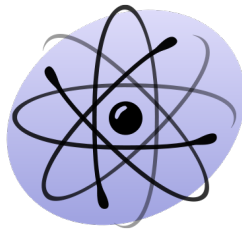

Õp. Ristikivi võitlemas oma klassi au eest.

TRADITSIOONI ALGUS

Korraldajaklass loodab, et kõik jäid ekvaatoripäeva üritusega rahule ning nautisid seda väikest vaheldust tavalisele koolipäevale. Kuna nii suurejooneliselt pole taolist sündmust veel korraldatud, siis loodame, et sellel aastal pandi alus ühele pikaajalisele traditsioonile. Kui üheteistkümnendikud kipuvad muidu koolielust kõrvale jääma, siis loodame, et ekvaatoripäevaga saime selle vea parandatud. Kuna tähistati siiski poole keskkooliaja möödumist, siis jääb üle ainult soovida, et teine pool kooliajast tuleks veelgi edukam ning täis saavutusi ja rõõme!

ANU KORELA

Reaalsus on seespool koljut

Oli neljapäeva hommik ning käes arvestustenädal. Minu ülesanne oli kokkuleppida aeg Siim Kurvitsaga (12.c) ja teha temaga intervjuu ning kirjutada Miilangusse persoonilugu. Pabistasin, kuidas suure õppimise kõrvalt oma intervjuueritavaga kokku saamiseks aega leian. Üllatusin, et Siimul, kes tegeleb mitmeid kordi rohkemaga kui mina, oli seda aega hoopis kergem leida.

kuna gümnaasiumiseadus on kohati kopeeritud Treffneri pealt, on meie muutumiskud ja -võimalused väga väikesed.

Olles tulihingeline loodusehuviline, ei kahetse ta hetkekski oma loodussuuna valikut Treffneri koolis. Oma klassiga on ta väga rahul, kuna see on kui värviline palett inimesi, mida hoiab koos oskus üksteisega arvestada ning üldine töökus ja aktiivsus. Näiteks toob ta oma klassi neiud, kes tervele koolile piparkooke vorpivad. Gümnaasiumiaastate jooksul on ta õppinud, kuidas aega planeerida ning seda just sellepärast, et informatsiooni ja nn zonglöörimist on liiga palju.

Lemmikõpetajat ta välja tuua ei oska, sest usub, et perfektset inimest pole olemas. Kui ta saaks, siis nopiks igast erineva tahu ning paneks teravikuks kokku. Üldse on Siimu meelest palju erinevaid inimesi, keda teadmiste, keda inimliku suhtluse ja isikuse poolest eeskujuks võtta.

KES TEEB, SEE JÕUAB

Arvestustenädalad on Siimu jaoks mingil määral aeg puhkuseks – kuna hinded on tal head ning aineid õpib ta järjepidevalt perioodi jooksul. Arvestustenädal kulub niisiis kõigele selleks, mille jaoks muidu ajast puudus tuleb. Nagu looduslapsele kohane, meeldib talle looduses ringi kõndida, see on Siimu jaoks parim aja maha võtmise viis. Eelistatult teeb ta seda oma lemmikkohas Palupõhjas, kus võib kohata nii mitmeidki loomi ja nende jälgi.

L i s a k s
l o o d u -
s e s
r i n g i

Siim on pärit Tartust, kuigi ta juured ulatuvad pisut kaugemale Võrumaale. Eelnevalt käis ta Karlova Gümnaasiumis, kus juba päris varakult mõistis, et tõeliselt hingelähedaseks on talle keemia ning bioloogia. Saades 7-aastaselt oma esimese mikroskoobi ning lugedes juba siis teadusraamatuid, mõistis ta, et tahab saada teadlaseks.

HUGO VAIM PEITUB INIMESTES JA NENDE VASTASTIKUSEL MÕISTMISEL

Treffnerisse tulles tabas ta üsna kiiresti mõiste „Hugo vaim“ tähenduse, millest lahtiste uste päeval põgusalt juttu oli. Kui põhikooliaastad möödusid Siimu jaoks pisut raskelt just inimeste ja nendega läbisaamiste pärast, siis gümnaasiumis tajus ta vaimu sallivuses ja üksteise mõistmises. Lisaks inimestele armastab ta selle kooli toimimismetoodikat, kuigi tunneb, et tihtipeale kooli moto reaalsusega väga lähedalt seotud ei ole. „Enamasti õpime me siiski arvestuste, mitte elu jaoks!“ ütleb noor teadlane. Peale selle arvab ta, et

uudistamisele ja olümpiaadimistele on Siimu suureks hobiks väitlemine. Viimasel ajal läheb tal seal paremini, kui ta seda soovidagi oskaks – Eesti meistrivõistlustel sai ta individuaalarvestuses parima kõneleja tiitli. Siim korraldab ka mitmeid projekte ja üritusi, millest üks on 1.märtsil toimuv HTG Rollimänguklubiga seonduv üritus LARP. Siim on osalenud ka saates Rakett 69, kus ta käis juba kümnendas klassis. Enda hinnangul läks ta saatesse pisut teistsuguste lootustega. Ometi ei naasnud Siim sealt pettumusega, vaid hoopis uute oskustega näiteks inimestega suhtlemisel ning teadmistega, kuidas end paremini müüa.

Enda tugevaks oskuseks peab ta kiiret sünteesimisvõimet probleemidele, mis tõi ka saavutatud kolmanda koha. Sellest saatest kasvas välja teadusmaleva projekt EstCuber, kus nende meeskond valmistas hetkel kosmoses viibivast satelliidist mudeli, et kontrollida põrlemisalgoritmi magnetväljas. Kogemus andis Siimule palju, eriti õpetas aega planeerima iseseisva töötamise kaudu.

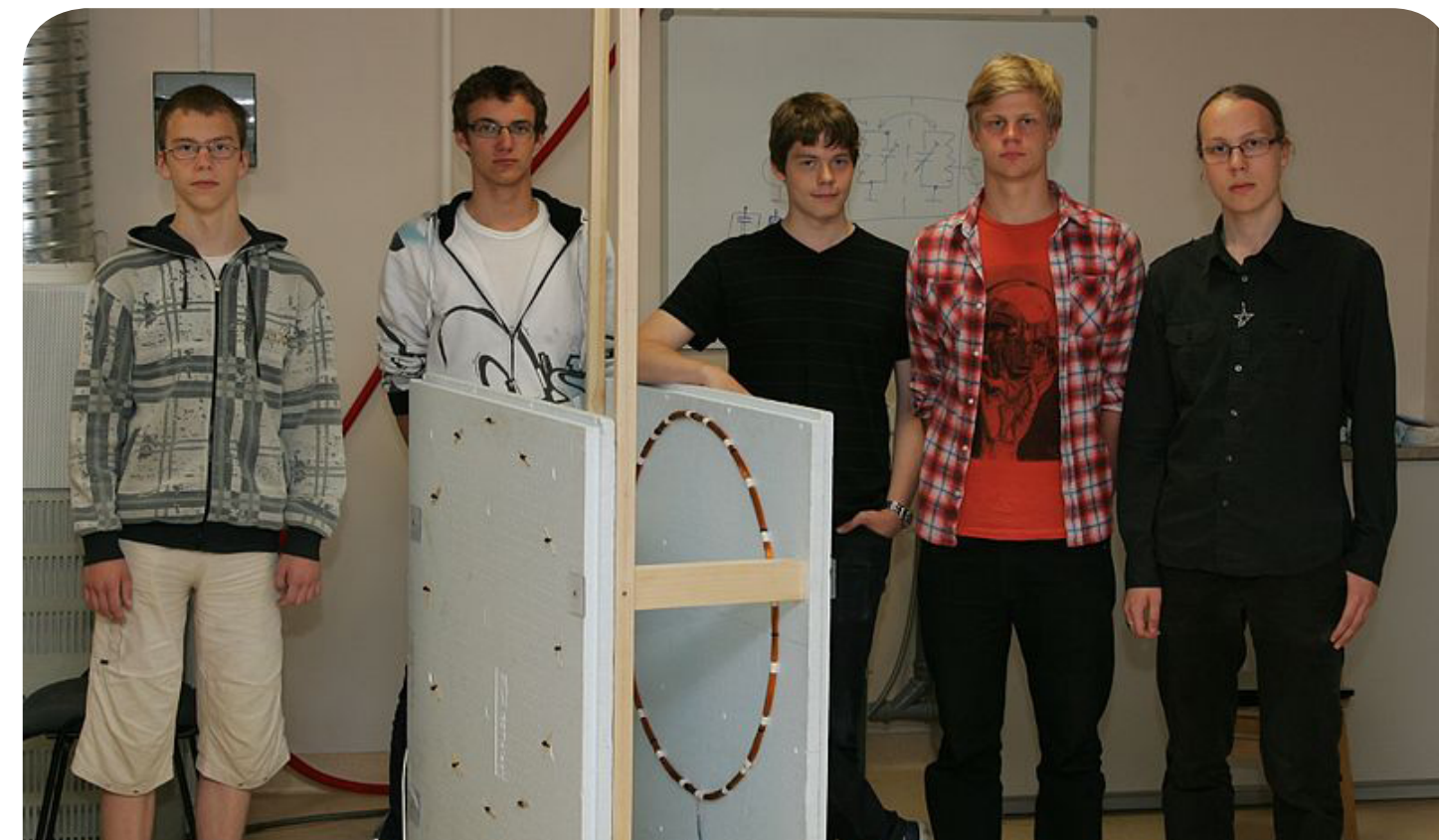
TULEVIK ON PALJUTÖÖTAV

Tulevik on Siimu jaoks helge, sest sihid on tal paigas ja meel kindel. Lähitulevikus näeb ta end üliõpilasena. Juba hetkel on ta kandideerinissoovid seitsmesse välis-

maälikooli ära saatnud ning on kindel soovis oma tulevik siduda teadusega. Ometi ei poolda Siim silmaklappidega teaduse tegemist, vaid peab oluliseks seda kombineerida ühiskondliku aktiivsusega. Enda kohta on Siim öelnud: „Segades oma päevaplaan nii laboritöö kui väitlusteemadega, võib näha kahte erinevat Siimu kahest erinevast maailmast.“ Ta iseloomustab end kui ambitsioonikat, tagasihoidlikku ja üldsegi mitte uisapäisa tormavat läbimõtletjat, kellele meeldib meeletult kõike proovida ja katsetada.

„Reaalsus on seespool koljut“, see on George Orwelli sulest pärit mõte, mis on Siimule justkui motoks.

Siim peab elus oluliseks fundamentaalset uudishimu ning tahet midagi või kedagi mõista, sest ilma selleta ei liiguks me kuhugi edasi. Seda võib pidada ka põhjuseks, miks kohtame elus palju probleeme ja konflikte. Ta usub, et teda teevad õnnelikuks paljud pisikesed ja lihtsad asjad nagu seda on huvitav ilmastikuolu või hea muusikapala tänaval mängimas. Önn peitub oskuses seda näha ja ära tunda. Ta soovib kõikidele treffneristidele vaadata rohkem enda ümber ning pisut kaugemale ka. „Tihti arvame, et see, mida me teeme, ei mõjuta midagi me ümber, kuid lõpuks siiski näeme, et reaalsus on paraku teine.“

Teadusmalev: ühine teadushuvi on noored sõpradeks liitnud.

Samm lähemale raketiteadusele

KARDI ORG

Loodusklassi õpilane Jüri Lääs otsustas saates osaleda hetkeemotsiooni ajal, kuna arvas, et Rakett69 pardale astumine võiks olla lahe kogemus. Ühtlasi innustas ta teadussaatest osa võtma ka reaalklassis käivat sõpra Kaspar Koolmeistrit, kes otsustas koolivenna eeskujul telesaates kätt proovida. Reaalklassi õpilane Thorny Valk ei soovinud tegelikult üldse osa võtta, kuid kuna Thorny lähedased nägid

Teadussaatest Rakett69 on kolme viimase aasta jooksul osa võtnud päris mitmed treffneristid, kuid kunagi varem pole olnud see nii populaarne kui sel aastal. Nimelt on saate 4. hooaja 15-st osalejast koguni üks kolmandik praegused või endised treffneristid. Tervel kooliperel on põhjust olla nende üle uhke, kuna praeguseks hetkeks eetris olnud kuue saate jooksul on koolivennad näidanud väga häid tulemusi ning vastavalt sellele püsivad nad kõik tihedas konkurents.

temas suurt potentsiaali, siis registreeriti noormees tagaselja esimesse vooru. Thorny keelitas endaga koos avasaatesse tulema ka OÜ Kolm Pörsakest juhatause liikmed Taavet Kutsari ja Aksel Pardi, kellest viimane pääses koos Thornyga ka järgmistesse voorudesse. Oma teadushuvi näitab saates üles ka Anneli Saarva klassis õppinud Treffneri vilistlane Kaur Karus, kes lõpetas Treffneri kooli 2 aastat tagasi ning õpib nüüd Tartu Ülikoolis II kursusel arstiteadust.

VÄÄRT KOGEMUSTE PAGAS
Suurimaks väljakutseks, mida teadussaade esitanud, peavad noormehed kaamerateaga harjumist. Ka kohtunike psühholoogia mõistmine ning nende ootustele vastamine nõudvat omajagu pingutust. Peale toreda kogemuse saamise arendab noormeeste sõnul Rakett69-s osalemine meeskonnatööd ning oskust pingeliste olukordade üle kontrolli kehtestada. Kõik osalejad soovivad soojalt ka kõigil teistel asjat huvitatutel järgmisel aastal teadussaatest osa võtta ning

julgustavad koolikaaslast, et tegelikult pole see üldse nii hirmuäratav, kui televiisorist tundub. Nüüdseks on Thorny oma lähedastele väga tänulik, et nad teda tagant utsitasid ning vastu tahtmist saatesse kirja panid. „Julgus ja pealehakkamine, kokkusegatud mõningaste teadmistega, annavad piisava pagasi, et Rakett69-s osaleda,“ innustab Thorny nooremaid koolikaaslast ning lisab, et saates osalemine annab supervahva kogemuse ning huvitavad teadmised, mida õpikust õppida pole võimalik.

Kolm rohelist Treffneri poissi koos tiimikaaslastega päid murdmas.

Thorny leiutab käepäraseid vahendeid kasutades kitarril, mille laululugu mängida.

Kõrgelennulised treffneristid teletaevas

Televiisori lülitab meie pere üldiselt sisse päevas korra - kõigepealt vaatavad väikesed öde ja vend traditsioonilised õhtused multikad ja siis vanemad AK uudiseid. Mõnikord harva (umbes kord kuus) tuleb telekast selline film, mille jaoks raatsin loovutada natuke oma ajast. Ühesõnaga olen väga kehv telekavaataja.

JOHANNA ADOJAAN

Just nimelt selle minu televiisori erandliku mittevaatamise tõttu, ei ole ma, kusjuures Miilangu toimetusest AINSANA, näinud ka laupäevaõhtuseid kuulsaid „Rakett 69“ saateid. Kuulsaid seetõttu, et 2012. aastal tunnustati saatesarja „Rakett 69“ kahe olulise auhinnaga: Euroopa Ringhäälingute Liit nimetas „Rakett 69“ Euroopa parimaks haridussaateks ja Eesti Teadusagentuur andis „Rakett 69“ tiimile üle Tunnustatud Teaduse Populariseerija auhinna. Nõnda võtsin huviga vastu toimetuse ettepaneku ennast lõpuks asjaga kurssi viia ning sättisin end mugavalt täpselt kell 19.35 televiisori ette valmis.

MILLEGA ON TEGU?

„Rakett 69“ on eetris olnud juba kolm aastat, alates 2011. a jaanuarist. Praegu käib IV hooaeg. Tegemist on teadust populariseeriva saatesarjaga, mille peaauhinnaks on 10 000€ suurune stipendium. Saatesse võivad kandideerida põhikooli lõpetanud ja gümnaasistid (alates vanusest 15) ning üliõpilased. Õpilastele on kindlasti suureks moti-

vaatoriks see, et alates sellest aastast saab esikolmik Tartu Ülikooli sisse ilma katseteta (v.a arstiteaduskonda).

KADALIPP KADALIPU OTSA

Saatesse pääsemiseks tuleb valmistada ette esitlus ning läbida loogikat, teadmisi ja osavust läbiv test TEADUSLABÜRINT, mille 6 kiiremat pääsevad saatesse. Ülejäänud 9 valivad kohtunikud. Osalejad jagatakse 5-liikmelistesse rühmadesse, mis edaspidi on üksikest eristatavad T-särgi värvi järgi. Igas saates lahendavad kõik rühmad kolm ülesannet; tegevust juhivad kohtunike poolt valitud kaptenid (v.a esimeses saates, kus on kapteniteks kolm kõige kiiremini TEADUSLABÜRINDI läbinud võistlejat). Igas saates langeb välja kohtunikele kõige nõrgemana tundunud kapten või meeskonnaliige. 10. saates toimub otsustav TEADUSDUELL ning seejärel on FINAAL, kus selgub saate võitja.

KOOLIVENNAD VÕISTLUSTULES

Meie koolist on hetkel võistlustules Thorny Valk (siniste võistkonnas), Aksel Part (oranžide võistkonnas) ning Jüri Lääs ja Kaspar Koolmeister (rohelist võistkonnas). Thorny sai saatesse tänu oma tüdrukule, kes ta kirja pani. Aksel ja Kaspar sattusid osa võtma pigem juhuse tõttu ja ootamatult,

kuna algselt läksid teistega seltsiks kaasa. Jüri tegutses kindla plaaniga saatesse pääseda. Tagantjärele on kõik poisid osalemise üle väga õnnelikud ning leiavad, et saavad sealt palju uusi teadmisi, praktilisi kogemusi ning kindlasti ka häid tutvavaid. Osalejate sõnul saateks ettevalmistumine aega ei võta; see-eest aga kestavad filmimised tihti isegi kuni südaööni - nimelt filmitakse mitu osa järjest.

KÕITEV KA VÕHIKUTELE

Iga saate alguses on kiire meenus eelmise osa ülesannetest ning kokkuvõtte toiminust. Valitakse kaptenid ning öeldakse üldteema. Sellele hooajal on lisaks avasaatele olnud teemadeks „Meeskonnatöö“, „Lülitused“, „Võidusõidud“ ja „Muusikainstrumentid“. Saatel on minu arvates kaks eesmärki. Esimeseks on leida noori talente. Talendi all mõeldakse antud saates mitte laulu- ja tantsuoskust, vaid loogilist mõtlemist, analüüsivõimet, meeskonnatöökust ja leidlikkust. Teiseks (ja peamiseks) eesmärgiks on tekitada noorte seas huvi teadusteemade vastu. Tuleb tunnustada, et see toimib! Võin nüüd oma kogemusest öelda, et saate jälgija mõtleb kaasa ja ragistab samamoodi ajusid kui saates osalejad. Ülesanded on pealtnäha parajalt rasked (nõnda tekib huvi), kuid lahendus enamas-

ti üsna kerge, nutikas ja loogiline. Siiski, mõnikord on ka vastupidi - esmapilgul lihtne lahendus osutub tõsiseks pätklikuks. Väga palju annavad juurde saates parasjagu käsitletavate nähtuste illustatsioonide ja animatsioonidega selgitused. On imekspandav, et keerulisi asju saab näidete ja analoogiate abil nii lihtsas keeles selgitada!

IGAÜKS LEIAB OMA

Sihtgrupina on mõeldud arvatavasti eelkõige kesk- ja üliõpilasi. Samas on saade kindlasti huvitav vaadata ka õpetajatele, kes ehk saavad õppetöö vürtsitamiseks ideid praktilisteks katseteks ja häid nippe, mida koolis oma õpilastega saab järele teha. Tegelikult arvan, et see saade on huvitav ka vanaemadele sokikudumise kõrvale (ja vanaisadele söögitegemise taustaks), eriti arvestades, et just pensionärid on kõige truumad telekavaatajad. Terve saate jooksul ei hakkanud mul kordagi igav. Olen 100% nõus, et saade on väärt neid auhindu ja kiitust, mis talle osaks on saanud. Minuga koos vaatas saadet ka ülejäänud pere ja kõik suure huviga - nii lasteaiakoolilõpilasest vend kui ka bioloogiharidusega vanemad. Otsustasime, et vaatame seda saadet kindlasti edaspidigi. Hoiame põialt treffneristidele, olgu mistahes värvi!

Valitute Klubi

OTO TUUL

Klassis 204 on klassivanemad ennast laudade taha ringi istuma seadnud. Õpetaja laua taga võtavad viimaks üksteise kõrval istet direktor Ott Ojaveer ja õppealajuhataja Aime Punga. Koosolekut alustab direktor mõningate teadaannetega koolielust, teemaks on Tartu koolide uus arengukava ja võimalik vaheaegade pikkuste muutmine. Tuleb välja, et arvamuse küsimine ümarlaua suhtes on vaid bürokraatia, kuna varem ei ole keegi muudatusettepanekuid esitanud, on sisuliselt võimalik vaid nõustuda ja alla kirjutada. Nii seega tehaksegi. Sõna on vaba, küsimusi ja kommentaare esitavad kõik vaheldumisi, kätt keegi tõstma ei pea.

TÕSTATAKSE PÄEVAKORRALISI TEEMASID

Järgmisena arutatakse vaheaegade pikkuse muutmist. Teoreetiliselt oleks võimalik näiteks suvevaheaga lühendada ja selle arvelt talvist vaheaga pikendada. Küsimusi on seekord rohkem, kuid tandem klassi ees leiab ammendavad vastused probleemideta. Lõpuks jõu-

Korra iga perioodi jooksul saab koolis kokku eliit- taarne grupp meie parimate õpilaste hulgast. Esimeseks nende seas on suur juht, president Olger Jaaniste. Oma tööd teevad nad direktori ja õppealajuhataja hoolsa pilgu all. Sinna ei pääse mitte igaüks, sinna pääsevad valitud. Ometi oli minul seekord võimalus selle kinnise klubi uksi paotada. See on Klassivanemate Ümarlaud.

takse arvamuseni, et kehtiv süsteem on toimiv ja muudatused tekitaksid pigem probleeme, vaheajad jäävad nii nagu on. Jätkab õppealajuhataja. Tehakse kokkuvõtteid puudumistest, õppe- dukusest ja uurimistöödest. Klassivanematele antakse ülesandeks klassides sõna edasi anda ja suunata kaas-

õpilasi neis valdkondades tulemuste nimel vaeva nägema. Eriti kriitiline on olukord uurimistöödega: kevad ja viimane kaitsmistähtaeg lähenevad kiiresti ja on tagumine aeg abiturientidel oma tööga lõpule saada. Teemakohaseid küsimusi oli ka siin rohkelt - on ju see kõik noorematel alles ees.

Koosseis:

President – Olger Jaaniste
 12.A – Anu Parvelo
 12.B – Taavet Kutsar
 12.C – Evamaria Elisabet Keränen
 12.D – Liisi Soonvald
 12.E – Oliver Kuusk
 11.A – Joonas Toomingas
 11.B – Mariann Liigand
 11.C – Henri Maalmann
 11.D – Karolina Laas-Dobrev
 11.E – Marja Stina Saaliste
 10.A – Laura Mikk
 10.B – Laura Maria Kull
 10.C – Berit Mägi
 10.D – Kristo Pullerits
 10.E – Johan-Martin Logina

DISTSIPLIIN JA

UNUSTATUD ASJAD

Ümarlaua järgmises osas pakuti sõna õpilastele, mida ka usinasti kasutati. Silma jäi küll see, et kuigi sõna oli vaba, küsisid küsimusi vaid kuni seitse inimest, ülejäänud kuulasid passiivselt.

Peamiselt küsiti küsimusi koolieksamitest – nende hindamisest ja võimalikest ettevalmistavatest lisatundidest neis ainetes. Koosviibimise viimaseks teemaks jäi distsipliin. Nimelt on juhtkonnal paar konkreetset käitumishist kõigile treffneristidele kooliseinte vahel. Esiteks on koolis keelatud sööklast väljaspool kõndida kandes kohvitopsi, termostassi, teetassi või muud sarnast. Samamoodi on nimetatud esemed keelatud tundides. Lubatud on vee pudelid. Teiseks on vaja korras hoida alumine garderoob, st. õppetöök mittevajalikud asjad tuleb garderoobist ära viia ja edaspidi neid mitte sinna jätta. Näitena tõi direktor garderoobist konfiskeeritud kiirveekeitja, mis on siamaani tema valduses ja mille vastu keegi pole huvi tundnud. Kui keegi tunneb puudust oma veekeitjast, võib ta ühendust võtta direktoriga.

Kokkuvõttes on klassivanemate ümarlaud toimiv ja produktiivne organ, millest on koolile kindlasti kasu. Juhtkond teeb klassivanemate informeerimisel head tööd ja ka osalised ise ei jäta midagi juhuse hooleks. Võtke oma klassivanemaid kuulda, nad teavad, millest räägivad!

Keerake soojust juurde!

KRISTEL ZIMMER

Meie praegune koolimaja Munga ja Rüütli tänava nurgal valmis juba 19.sajandi algul. Seega on see juba omaette ajaloomälestis. Nimelt on Hugo Treffneri Gümnaasium koos oma imekaunite tilkornamentide, profileeritud raamistusega püstkülikute, festoonide ja palju muuga muintsuskaitse all. Seetõttu on lubamatu ümber ehitada kindlaid osasid sellest majast. See hõlmab ka hoone soojustamist, mistõttu poebki pakasepoiss koolimajja sisse. Niiet olgem arusaavad esineva jaheduse osas, kuna teisel juhul tuleks sooja saamine vahetada enama kui silmarõõmu pakkuva arhitektuuri võimaliku lagunemise vastu.

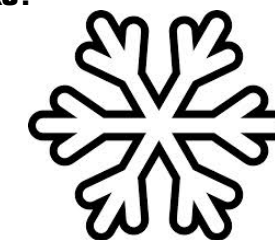
Nagu ka iga mitte-nii-tähelepanelik Treffneri gümnaasiumi kasvandik märkas, kostitas ilmataat meid jaanuaris kröbedate miinuskraadidega. Juba hilissügisest kisub ka seetõttu me koolimaja jahedaks, paiguti isegi loidisemapanevalt külmaks ning see võib teinekord kesta kuni aprillikuuni välja. Kuid mis kõik on selle hambaid plagisema paneva temperatuuri põhjuseks?

KÕIK ON SEoses, PÕHJUSED ON SÜGAVAL-SÜGAVAL

Kuid kas mitte siis ei kerki pinnale sagedasti me kooli seinte vahel kõlav lause “Miks nad lihtsalt sooja juurde ei keera?! Prrr!” See polegi nii lihtne, kui arvata võite. Ilmselt olete täheldanud, et söökla ruumides on võrreldes ülejäänud kooliga eriti madal, kananahka tekitav temperatuur. See on, uskuge või mitte, seotud lõunasöögiportsionite suurusega. Nimelt peab toitlustajafirma Toidutorn ise katma nii toidu, kütte kui ka muud sööklaosa puudutavad kulud. Järelikult, mida suurem on köhutäide ja mida rohkem läheb ressurssi toidule, seda vähem jääb raharuumi sooja hoidmiseks. Teisiti, kui söökla kliima muuta mitme kraadi võrra kõrgemaks, jääksid ehk me kõhud hoopistükis tühjaks.

POLE KÜLMA ILMA, ON...

Inimene on küll püsisoojane loom, aga külm poeb küll aegajalt nahavahele. Jah, nii on ka meie koolis, kuid on palju huvitavaid viise, kuidas end sooja hoida. Esiteks, juba hommikul riidesse pannes on soovitatav mõelda koolimajas valitsevale jahedusele. Kampsunid näevad imeliselt armsad välja ning hoiavad kogu jõust sooja. Sallid, villased sokid ja säärised kõlavad ka väga külmapeletavalt. Samuti on me kool varustatud pinkidega, mis, oh rõõmu, on paigutatud just kuumade radiaatorite ette. Seega on eriti mõnus veeta vahetund kaas- külmetajatega

soojaallika juures vesteldes. Pole see kool nii külm midagi, kui vaid kavalalt käituda. Vaatamata jahedusele, on me koolimaja meile übergallid. Aru saades selle Munga ja Rüütli tänava nurgal oleva maja erilisusest ja vajadusest kaunina säilida, pole kõrge hind kanda sooja hoidmiseks armsaid kampsuneid ja toredaid sokke. Tundub, et kevad on peagi uksetaga, kuid ilmataadil on trikke kindlasti veel varuks. Seega olgem siis mõistvad ning vaadake enne kooli tulekut aknast välja.

Täiesti IN: vanaema kootud sokid ja kaltsukast leitud soe kampsun ei vaja kindlasti häbenenemist!

Hummid vs reaaliid & kas C-kad kannavad õigusega oma tiitlit?

KAI KARIN SIKK

Otsustasin korraldada eksperimendi, et teada saada, kas humanitaarid oleksid hakkama saanud reaalklassis ja vastupidi, ning kas loodusklassi õpilasi kutsutakse põhjusega looduslasteks. Kutsusin kokku 6 vabatahtlikku 12. klassi õpilast (2 õpilast igast harust) raamatukokku ning panin nad ülesandeid lahendama. Olin koostanud erinevad töölehed: humanitaarid lahendasid matemaatika ja füüsika ülesandeid, reaaliidel kontrollisin aga eesti keelt ja ajaloolaseid teadmisi. Loodusklassi õpilased said jääda oma liistude: keemia ja bioloogia juurde.

Abituriendid said töötada paaris ning ülesannete lahendamisele kulus umbes 20 minutit. Reaaliid olid kohati šokeeritud ajaloo küsimustest ja neid huvitas, kas humanitaarid ka päriselt selliseid asju teadma peavad - jah, peame küll! Humanitaarid olid samuti hädas, nimelt matemaatika ja füüsika ülesannetega. Loodusklassi õpilastel tundus olevat kõige lihtsam, sest nad tegelevad keemia ja bioloogia küsimustega iga päev. Nende jaoks olid kõige raskemad pildiküsimused, kõiki taimi-loomi ei tunnud

2. Teisenda.

A. 30 mm = $0,03$ m = $0,00003$ km
 B. 8 Mg = $8,000000$ g = $8,0000$ kg
 C. 1h = 60 min = 3600 s
 D. 528 Gm = $528,000$ m = 528 km
 $528 \cdot 10^9$ m $528 \cdot 10^6$ km

ära, kuid õnneks jagus loovust - leiutati ise toredaid nimesid. Keemia ülesannetega said nad väga hästi hakkama. Reaaliidele valmistis kõige rohkem raskusi erinevate sündmuste dateerimine, ka eesti keele grammatikaharjutuses oli paar väikest viga, kuid üldiselt olid nad üsnagi tublid. Humanitaarid olid raskustes nii matemaatika kui ka füüsika ülesannetega, kuid nad andsid endast parima ja kirjutasid ülesannete juurde väga ilusad kommentaarid ja põhjendused.

TULEMUSED OLID KURVATAVALT OOTUSPÄRASED
 Eksperimendi tulemused on järgmised: töölehtede kontrollimisel ilmnes, et tugeva tahtmise ja pingutuse korral oleksid praegused reaaliid hakkama saanud ka humanitaarklassis, sest eesti keele grammatika oskus on neil üpriski hea, kuid ajalooteadmised vajaksid pisut täiendamist. Humanitaaridel oleks aga ilmselt reaalklassis raskem hakkama saada, sest neil ei ole väga head loogilise mõtlemise oskust, paremini tuleb neil välja tekstiloome, mida võib järeltada humoorikatest kommentaaridest. Seega võib järeltada, et õpi-

lased tegid haru valides õige otsuse, nad on oma haruklassides saanud edasi arendada oma tugevaid külgi. Samuti loodusklassi õpilaste töid vaadates võib järeltada, et neid kutsutakse tõesti õigusega looduslasteks, neil on tugevad keemiaalased teadmised, mida läheb igapäevaelus samuti tarvis. Nad tunnevad ka looduses elavaid taimi ja loomi, mõned valed vastused võib kirjutada selle arvele, et pildid olid mustvalged ning mitte väga suures formaadis. Sellega võib lugeda eksperimendi katsealuste jaoks õnnestunuks ja meie jaoks liialt vähe skandaalseks.

1. Dateeri sündmused (aasta):

- *ETV esimene saade 1974 1955
- *Esimene McDonalds Ameerikas 1930 1955
- *Eesti keel õppekeelena Tartu ülikoolis 1802 1919
- *Ilmus esimene eestikeelne piibel 1676 1739

Eliise Vahi (10.E) soovitab:

RAAMAT John Green "Süü on tähtedel"

FILM "Blue is the warmest colour"

ŠOKOLAAD Milka Oreo

kakaomaius on suurepärase kombinatsiooni kahest väga heast magustoidust. Seda šokolaadi võib süüa korraga lausa terve tahvli ning sellega on tükiks ajaks magusaisu täis.

KRISTEL ZIMMER

Milka Oreo

Milka Oreo šokolaad on imemaitsev. Eriti põnevaks teevad selle maiustuse mõnused krõbedad küpsisetükid. Keeltpaitavat pehmust lisab valge Oreo kreem. Milka

KARMELE KRISTIN EINBERG

Kinder Suprise

Mina leidsin Kinder Surprise'i kõigest küllastatud toidupoodidest, nii et leidmisega probleeme tulla ei tohiks. Šokolaad on väga rikkaliku piimašokolaadi maitsega ja mõnusalt same-tine. Kuna ma ise eelistan

tumemat šokolaadi ja Kinder Surprise minu jaoks liialt magus oli, siis soovitatakse seda eelkõige maiasmokkadele. Muidugi ei tee vahet vahel mõni magusam amps minusugustele mõrudele-tõrudele-gei paha. Mis teeb aga

Kinder Surprise'i teistest piimašokolaadidest paremaks? Nagu ka nimi, Kinder Surprise (eesti keeles "Laste Üllatus"), ütleb, siis ootab maiustajat

munakujulise šokolaadi sees vahva üllatus! Üllatustevalik on väga lai - see ulatub pisikestest tegelas-kujukestest nuputamisülesanneteni, leidub ehk kõigile midagi sobivat.

"Ristiisa" **FILM**

Kinder Suprise **ŠOKOLAAD**

J. R. R. Tolkien "Käabik" **RAAMAT**

Martin Rüütli tänavalt soovitab:

ELERI ANNI

Kalevi piimašokolaad

Sellest samast Kalevi piimašokolaadist pole võimalik end

Kalevi tavaline piimašokolaad **ŠOKOLAAD**

Guy Ritchie "Snatch" **FILM**

"Füüsika Võlu" **RAAMAT**

mitte mingil moel võõrutada, see on ilmselt eestlastesse lihtsalt sisse kodeeritud. Igast Eesti poest leitav Kalevi piimašokolaad on tõeliselt mõnus maiuspala maiasmokkadele. Peale

paari tükki on suu just parasjalt magus ning käsi haarab märkamatult ja pidevalt järgmiste tükide järele, mis sulavad suus. Vähemalt mõneks ajaks on kahtlemata magusaisu rahuldatus.

Milline number järgneb jadale?
 5, 7, 11, 13, 17, ?
 By: Kerli (Gabi)

Uisutamist ausees hoidmas!

DANIEL KÜTT

Õpetajad märgivad kõik uisutajad üles, sest uisutades saab endale ühe viie. Tol neljapäeval oli minul aga plaanis kaasõpilasi jälgida. Uisutajatest sain kokku terve välimääraja – märkasin nelja uisutajate eriliiki.

Kell 9.10 jõudsin Lõunakeskusesse ning peatselt nägin liuvälja, kus usinamad treffneristid olid juba uisud alla pannud ning löikasisid äsjasilutud jäässe esimesed jäljed. Uiskude eest tuli tasuda üks euro ning pärast seda pandi minu nimele taha N (neljapäev).

ALGAJAD

Need treffneristid saavad aru, et nad jäävad teistele ette ning hoiavad raja äärde, uisutades omas tempos. Sageli hoiavad nad omaette ning pea on neil norgus, kardavad üle kõige kukkumist.

VASTUPÄEVA SÕITJAD

Kuna liuväljal sõidetakse vastupäeva, on neid kõige rohkem. Nende seas leidub rohkem paaris liikujaid, kuid tasub siiski ettevaatlik olla, sest nii mõnigi neist kordab arvestuseks ning nende silmad on ainult konspektis.

Uisutajate eriliigid

KESKEL HARJUTAJAD

Keskel oma tehnikat või trikke harjutades ei jää nad teistele ette. Nad võivad vahepeal ka mõne ringi teha, aga ärge laske end petta, sest varsti on nad tagasi keskel järgmist liigutust harjutamas.

“OSSA POISS, HOIA ALT!” UISUTAJAD

Liuväljale tulles kaob neilt naeratus, uisutamine on tõsine värk. Nende liigutused ja kiirus on eeskujuks teistele, vahest isegi hirmuäratavad.